

Afgørelser – Reg. nr.: 02733.01

Fredningen vedrører: V. Gulstav Stubhave

Domme

Taksationskommissionen

Naturklagenævnet

Overfredningsnævnet 27-11-1984

Fredningsnævnet 28-05-1980

Kendelser

Deklarationer

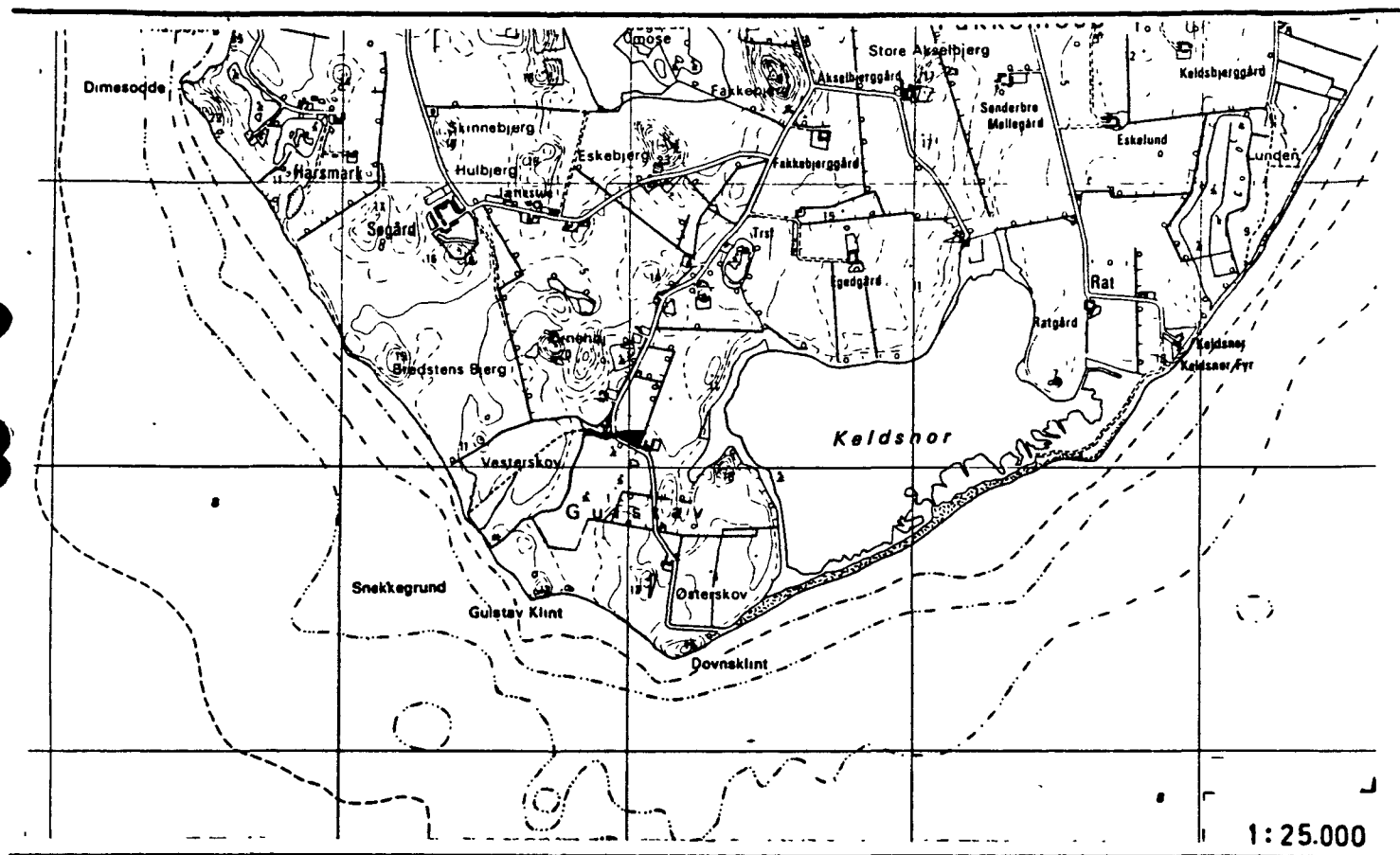
OVERFREDNINGSNÆVNET >

Lokalitet: Parkeringsareal ved de statsejede stubhaver på Sydlangeland

Kommune: Sydlangeland

Sogn : Magleby

Reg. nr.: 481-04-04

Ejer : Privat/offentlig

Areal : 2.018 m²

Fredet : OFN 27/11-1984

Formål : At forbedre mulighederne for offentlighedens adgang til/og gennem De langelandske Stubhaver.

Indhold : Arealet indrettes til parkeringsformål.

27/11-1984

Overfredningsnævnets afgørelse

af 27. november 1984

i sagen om fredning ved De langelandske Stub-
haver i Sydlangeland kommune (sag nr. 2465/80).

Fredningsnævnet for Fyns amts sydlige fredningskreds har den 26. maj 1980 afsagt kendelse om fredning af dele af stævningsskovene Vestre og Østre Gulstav på Sydlangeland, herunder at en privat vej til og gennem Vestre Gulstav skal åbnes for offentligheden, og at et ca. 0,2 ha stort areal skal afstås til Sydlangeland kommune til parkeringsformål. Fredningen har til hovedformål at sikre skovene bevaret under den særlige omdriftsform, som kaldes stævnings- eller gærdselsskov. Fredningen berører 2 ejere. Fredningssagen er rejst i 1961 af Danmarks Naturfredningsforening.

Kendelsen er påklaget til overfredningsnævnet af Danmarks Naturfredningsforening.

Efter sagens indbringelse for overfredningsnævnet har staten v/miljøministeriet erhvervet skovarealerne, og foreningen har derefter begrænset klagen til at angå spørgsmålet om etablering af et yderligere parkeringsareal. Foreningen har endvidere foreslået, at parkeringsarealerne skal afstås til staten.

I sagens behandling har deltaget 10 af overfredningsnævnets medlemmer:

Overfredningsnævnet skal enstemmigt udtale:

Da stævningsskovene nu er erhvervet af staten, og da driftsplanen for skovene er i overensstemmelse med fredningsformålet, findes der ikke

tilstrækkelig anledning til, at fredningen omfatter disse arealer. Det tiltrædes derimod, at der ved fredning bør tilvejebringes egnede parkeringsforhold ved og adgangsforhold til de statsejede arealer, men da skovarealerne nu administreres og drives af staten, bør parkeringsarealet afstås til staten. Der findes ikke at burde udlægges yderligere parkeringsareal.

Idet fredningsnævnets kendelse af 26. maj 1980 ophæves, fastsættes herefter følgende fredningsbestemmelser for det ca. 0,27 ha store område, der er vist på kortet, som hører til overfredningsnævnets afgørelse (fredningskortet), og som omfatter en del af matr.nr. 1 f, Søndebro By, Magleby:

§ 1. Fredningen har til formål at forbedre mulighederne for offentlighedens adgang til og gennem De langelandske Stubhaver.

§ 2. Offentligheden har ret til at færdes til fods ad den på fredningskortet viste strækning over matr.nr. 1 f, Søndebro By, Magleby, til Vestre Gulstav.

§ 3. Det på fredningskortet viste 2.048 m² store areal af matr.nr. 1 f, Søndebro By, Magleby, afstås til staten v/miljøministeriet til parkeringsformål. Arealet indrettes og vedligeholdes af staten.

Afståelsen anses i økonomisk henseende at være sket pr. 26. maj 1980 (datoen for fredningsnævnets afgørelse). De på ejendommen tinglyste byrder af offentligretlig karakter opretholdes. Alle øvrige bestående rettigheder til eller over det afståede bortfalder, jfr. naturfredningslovens § 22, stk. 2. Udstykning sker ved miljøministeriets foranstaltning og på statens bekostning. Miljøministeriet overtager besiddelsen af arealet 2 måneder efter påkrav herom.

På overfredningsnævnets vegne

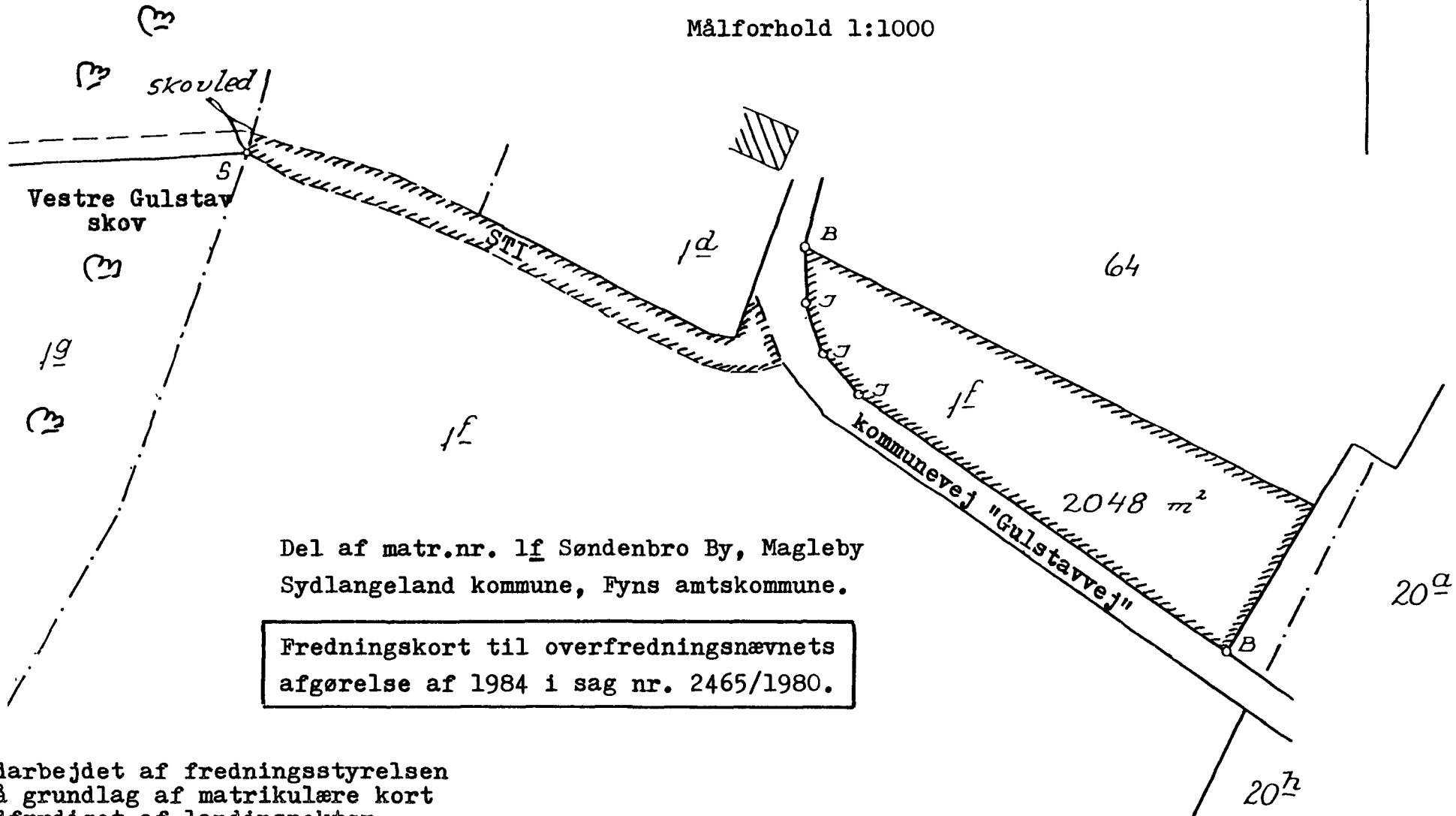

Bendt Andersen
overfredningsnævnets formand

SIGNATURER

- ////: Fredningsgrænse
- B : Betonskelpæl
- J : Jernrør med skeltegn
- S : Servitutsten

Målforhold 1:1000

Del af matr.nr. 1f Søndenbro By, Magleby
Sydlangeland kommune, Fyns amtskommune.

Fredningskort til overfredningsnævnets
afgørelse af 1984 i sag nr. 2465/1980.

Udarbejdet af fredningsstyrelsen
på grundlag af matrikulære kort
udfærdiget af landinspektør
S. Tind Christensen

27/11-1984

Overfredningsnævnets afgørelse

af 27. november 1984

om erstatning i anledning af fredningen ved De lange-
landske Stubhaver i Sydlangeland kommune (sag nr. 2465/80)

Fredningsnævnet for Fyns amts sydlige fredningskreds har den 26. maj 1980 bestemt fredning af dele af stævningsskovene Vestre og Østre Gulstav på Sydlangeland og samtidig tilkendt erstatning til de 2 af fredningen berørte ejere med ialt 42.500 kr.

Erstatningsfastsættelsen er ikke påklaget til overfredningsnævnet, men Danmarks Naturfredningsforening har indbragt nævnets fredningsafgørelse for overfredningsnævnet.

I sagens behandling har deltaget 10 af overfredningsnævnets medlemmer.

Overfredningsnævnet skal enstemmigt udtale:

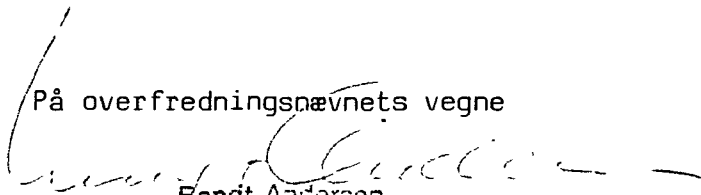
Overfredningsnævnet har ved anden afgørelse af dags dato besluttet at begrænse fredningen til at omfatte afståelse af et 2.048 m² stort areal til parkeringsformål og åbning af en sti over matr.nr. 1 f, Søndebro By, Magleby. Fredningen vedrører herefter kun Fugleværnsfonden under Dansk Ornithologisk Forening.

Erstatningstilkendelsen til Tranekær Gods ophæves, og erstatningen til Fugleværnsfonden fastsættes til 8.000 kr., hvoraf 7.500 kr. udgør

erstatning for arealafståelsen. Beløbet forrentes efter naturfredningslovens § 19, stk. 4, 1. punktum, fra den 26. maj 1980 (datoen for fredningsnævnets afgørelse) med en årlig rente, der er 1 % højere end den til enhver tid af Danmarks Nationalbank fastsatte diskonto.

Erstatningsbeløbet med renter og det af fredningsnævnet tilkendte omkostningsbeløb på 7.500 kr. udredes med 75 % af staten og 25 % af Fyns amtsråd.

På overfredningsnævnets vegne

Bendt Andersen

overfredningsnævnets formand

FREDNINGSNÆVNET >

REG. NR.

Fredningsnævnet for Fyns amts
sydlige fredningskreds

År 1980, den 28. maj
afsagdes i FRS. 279/1976

Fredning af de Langelandske stubhaver

sålydende

OPHÆVET

K E N D E L S E:

Sagens behandling. Kort fremstilling.

Ved skrivelse af 13. juli 1961 rejste Danmarks Naturfredningsforening sag om fredning af skovene Vesterskov, Østerskov og Lunden samt 2 rørsumpe kaldet Lundemosen ved Gulstav på Langelands Sydspids. Ved fredningen skulle tilsigtes at bevare skovene under den særlige omdriftsform, som kaldes stævningsskov eller gårdselsskov. Fredningsnævnet behandlede sagen ved indhentelse af erklæringer fra myndigheder og sagkyndige og indledte forhandling med ejerne, for skovenes vedkommende Tranekær Gods. Der fremkom kraftige protester, og der blev fremsat betydelige erstatningskrav fra skovejerens side, og efter møde med de implicerede i 1966 blev sagen udsat for at afvente fredningskommissionens betænkning. Så vidt det har kunnet oplyses, var grunden navnlig, at fredningsnævnets daværende formand forventede, at der ved betænkningen eventuelt ville blive taget stilling til spørgsmålet om udredelse af erstatning ved fredninger af den heromhandlede art. Kommissionen blev af formanden orienteret om fredningssagen.

I Fredningskommissionens betænkning nævnes stævningskovene pag. 124 og pag. 215, men uden at der tages stilling til erstatningsproblemet. Sagen blev ikke umiddelbart taget op til overvejelse, efter at betænkningen fremkom, antagelig ikke uden sammenhæng med formandens sygdom, der førte til, at han i juli 1969 afgik ved døden. Den nuværende formand rejste ved skrivelse af 19. november 1970 overfor naturfredningsrådet spørgsmål om, hvorvidt skovenes udvikling til beplantninger af en hel anden karakter end den, der forelå ved fredningssagens behandling, måtte medføre, at en fredning nu ville være helt eller delvist betydningsløs. Endvidere forelå der for så vidt angik Rørsumpen Gulstav Mose den særlige situation, at Hedeselskabet i mellemtiden havde foretaget en afvanding, således at en fredning også her ville komme for sent. En repræsentant for Fredningsplanudvalget og for Fredningsnævnet foretog en besigtigelse i sommeren 1971, og som resultat af besigtigelsen meddelte Naturfredningsrådet, at man stadig måtte opfatte en fredning som relevant om end med nogen ændring af formuleringen af fredningsbåndet.

Resultatet blev gjort til genstand for uformelle drøftelser med nævnets daværende medlemmer, der imidlertid mente, at det ikke ville være realistisk at gennemføre en så formentlig kostbar fredning, endskønt udbyttet i videnskabelig og landskabelig henseende måtte skønnes at være temmelig beskedent.

En nødvendig prioritering af nævnets opgaver medførte, at arbejdet med sagen gled i baggrunden, men da en afgørelse måtte træffes, enten om hel eller delvis fredning eller om afvisning efter naturfredningslovens § 12, optog nævnet blandt andet på baggrund af, at nævnet havde fået ny sammensætning, spørgsmålet til ny behandling. Det måtte være udgangspunktet for den videre behandling, at fredningen burde indskrænkes så vidt, at erstatningsbeløb kunne komme ned på en rimelig størrelse.

Den 5. juli 1977 afholdtes møde på stedet med besigtigelse af skovenes nuværende tilstand og med deltagelse af repræsentanter for Naturfredningsrådet. Man enedes om, at Naturfredningsrådets påstand i sagen måtte koncentreres om følgende:

I hvert fald at frede den vandet nærmeste bræmme af Østre Gulstav med sikring af en sti for fodgængere (bestående sti) og helst tillige sikre en fremtidig pleje af denne skov ved at foretage rydning af mindre værdifulde træsorter, navnlig bævreasp, indplantning af egetræer og eventuelt andre værdifulde træsorter, men ikke ahorn, poppel og nåletræer; derved ville man kunne opretholde en botanisk interessant underskov.

Fredning af Lunden, der har udviklet sig langt fra den oprindelige karakter af stævningsskov, opgives.

Fredning af ca. 3,75 ha af skoven Vestre Gulstav, dels en lod nordvest for vejen midt gennem skoven, der nu er tilsået med ahorn, således at ahornen fældes i en nærmere fremtid. Den endnu levende underskov af hassel vil da vokse frem, og præg af stævningsskov kan bevares. Dels en lod sydøst for vejen, hvilken endnu har præg af stævningsskov overvejende med hassel, og således at der sikres en 20-årig omdrift med stævning af 1/4 ca. hvert 5. år. Endvidere skal der tilsikres offentligheden adgang fra offentlig vej over en nuværende privat vej til skoven og videre gennem skoven ud til stranden, hvor der blandt andet findes en interessant flora i et åbent areal mellem skoven og selve den - helt med rullesten belagte - strandbred og en imponerende runddysse med jätte-

stue, der først for få år siden er registreret af Fortidsmindeforvaltningen.

Fredningsnævnet udbad sig herefter en erstatningspåstand fra Tranekær Gods for det tilfælde, at fredningen blev gennemført efter disse retningslinier.

Skovejerens erstatningspåstand, der hviler på indgående driftsøkonomiske beregninger, går ud på:

Østre Gulstav

a. sikring af gangsti tæt på kysten	28.500 kr.
b. bevaring af den forkrøblede egetræsbevoksning nærmest kysten - ingen erstatning	0 -
c. beplantningsplanerne for Vestre Gulstav iøvrigt 161.000 kr. + for parcel nu beplantet med eg, men som ønskes beplantet med ær 3.900 kr., ialt	164.900 --
d. forringelse af jagt	12.800 -

Vestre Gulstav

a. det med ahorn tilplantede areal nordvest for vejen for rydning på et forstmæssigt for tidligt tidspunkt	44.000 -
b. pålagt omdrift som gærdselsskov sydøst for vejen	13.300 -
c. forringelse af jagt	10.000 -
d. fordyrelse af driften ved ikke at kunne koncentrere indsatsen i denne skov og koordinere den med godsets andre skove	21.000 -
Honorar til forstkyndig for beregninger	<u>7.500 -</u>
	302.000 kr.

Skovstyrelsen, for hvem fredningsnævnet forelagde sagen, havde ikke principielle indvendinger imod beregningerne, udover at man mente, at fordelene ved ærdyrkning var overdrevet noget. Man henledte opmærksomheden på, at ekspropriationserstatningen næppe ville overstige 300.000 kr.

Efter en foreløbig votering i sagen mente fredningsnævnet, der herefter ikke havde grundlag for at anfægte godsets bereg-

ninger, at fredningen måtte indskrænkes meget væsentligt af økonomiske grunde, således at man måtte koncentrere sig om den vandet nærmestliggende bræmme af Østre Gulstav og en fredning med det formål for øje at bibeholde skovlodden kaldet nr. 16-b af matr. nr. 1-g Søndebro, Magleby sogn, Vestre Gulstav som stævningsskov.

Skovejeren fik forelagt disse tanker, som han kunne tiltræde og fremsatte følgende erstatningspåstand:

Oprettelse og vedligeholdelse af sti i Østre Gulstav uforandret	28.500 kr.
Bevarelse af egekrat nærmest vandet.	0 -
Fredning af lodden 16-b Vestre Gulstav med 10-årig omdrift, således at det offentlige påtager sig at stille arbejdskraft til rådighed under ledelse af godset	8.554 -
Stien gennem skoven gøres offentlig, erstatning for ulemper, opsyn, forringelse af jagtmuligheder m.v.	<u>85.000 -</u>
	121.054 kr.

Fredningsnævnet forelagde herefter for Skovstyrelsen resultatet af nævnets egne overvejelser og skovejerens erstatningskrav.

Det hedder i forelæggelsesskrivelsen blandt andet således:

"Skovstyrelsens udtalelse udbedes med hensyn til spørgsmålet om fredning af matr. nr. 16-b herunder, om afskovningen hvert 20. år, således at halvdelen afskoves hvert 10. år. Nævnet ønsker særlig herved skovstyrelsens udtalelse om, hvorvidt afskovningen kan foretages ved statsskovvæsenets foranstaltning, således at dette stiller mandskab til rådighed mod at overtage træet eller om styrelsen kan foreslå anden måde til praktisk tilrettelæggelse af afskovningen. Overtagelse af det afskovede materiale er næppe lukrativt, men en sådan ordning vil kunne føre til meget indskrænkede erstatningskrav. Nævnet mener, at offentlighedens adgang gennem Vestre Gulstav ad den i sagen ommeldte sti kun vil blive til ringe ulempe for godset, og at det fremsatte erstatningskrav er helt urealistisk, men såfremt Skovstyrelsen måtte mene at kunne give nogen vejledning om værdiforringelse ved åbning af en stiforbindelse gennem en privat skov, hvortil der ikke hidtil har været offentlig adgang, hører man gerne styrelsens udtalelse herom".

Til foranstående skrivelses angivelse af matr. nr.-et bemærkes, at angivelsen af matr. nr. et til 16-b skyldes en misforståelse; 16-b er skovejersens lod nr. Skovstyrelsen svarede den 19. december 1978:

"1. Gærdselsskovdriften i 20 årig omdrift må antages at give et bedre billede af driftsformen jo flere alderstrin der er repræsenteret. Imidlertid må praktiske hensyn tages med i overvejelserne, idet en forøgelse af antallet af forskellige alderstrin medfører en tilsvarende forøgelse i antallet af skovningsindgreb samtidig med at omfanget af hvert indgreb formindskes.
2. Statsskovvæsenet vil kunne varetage plejen af gærdselsskovarealet under forudsætning af, at tilrettelæggelse og ledelse af arbejdet hermed ligeledes henføres under statsskovvæsenet.
3. Om omfanget af gener og dermed værdiforringelse ved åbning af vejforbindelse til skoven for offentligheden kan skovstyrelsen vanskeligt udtale sig, da den påfølgende færdselsintensitet vil være helt afgørende herfor, og da erfaringer fra statsskovene på grund af disses særlige tilgængelighed for offentligheden ikke vil kunne overføres til Vestre Gulstav. Til spørgsmålets belysning skal man henvise til fredningsstyrelsen som varetager behandlingen af erstatningskrav i forbindelse med offentlighedens færdsel efter naturfredningslovens paragraf 55".

På den dertil givne anledning forelagde nævnet nu spørgsmålet om, hvorvidt der kunne gives vejledning med hensyn til spørgsmålet om værdiforringelse for Fredningsstyrelsen.

Styrelsen svarede med henvisning til et notat, vedrørende erstatningsberegningen. Dette notat gengives i dets helhed som følger:

"I forbindelse med en fredningssag, der vedrører en del af skoven Vestre Gulstav på Langelands sydspids, har fredningsnævnet ønsket at udlægge en sti gennem skoven til kysten som offentlig sti og har i den forbindelse den 18. januar 1979 anmodet fredningsstyrelsen om at give nævnet vejledning i spørgsmålet om værdiforringelse ved offentlighedens adgang til den pågældende sti. Det anføres, at offentligheden allerede nu, omend i meget begrænset omfang, benytter en privat vej til og derfra kan komme til stranden ad stien gennem skoven. Det anføres endvidere, at der nok kan påregnes noget større færdsel til fods, hvis stien gennem skoven formelt gøres offentlig passabel, afhængig af tilvejebringelse af parkeringsmuligheder og skiltning, men

at trafikken antagelig under alle omstændigheder kun vil forøges i stærkt begrænset omfang, idet der gennem skoven er lang vej til stranden, og idet strandområdet ikke vil blive søgt til decideret badning, da der ikke er sandstrand, men strandbredden udelukkende er dannet af rullesten.

Af naturfredningslovens § 55, stk. 2, fremgår det, at private skove, herunder skov bestående af flere parceller på 5 ha eller derover, hvortil der fører offentlig vej eller sti, eller hvortil der i øvrigt er adgang på lovlig måde, er åben for almenheden for færdsel og ophold efter de nærmere regler i naturfredningslovens § 55, stk. 3-5.

Naturfredningsloven hjemler ikke ret til erstatning for denne adgang til private skove, men henviser de enkelte ejere til, såfremt denne regulering påfører dem specielle tab eller gener, at søge dispensation fra reglen jfr. § 55, stk. 5, hvorefter fredningsnævnet kan tillade, at skoven helt eller delvis lukkes for almenheden i særlige tilfælde. Endvidere kan ejeren, såfremt almenhedens færdsel og ophold i den private skov medfører væsentlige gener, forlange skoven overtaget af staten, jfr. naturfredningslovens § 55, stk. 9, jfr. § 54, stk. 10, 2. pkt.

Bestemmelsen i § 55 er udtryk for en almindelig regulering af ejendomsrettens grænser, der ikke hjemler erstatning jfr. i øvrigt også U 1972, side 189 Ø.

Vedrørende spørgsmålet om evt. erstatning for en øget trafikintensitet som følge af, at stien udlægges som offentlig sti, bemærkes, at offentligheden allerede nu har lovlig adgang til skoven ad en privat vej (hvor ejeren har tilladt færdsel til fods) samt fra stranden, hvilket forhold ifølge naturfredningslovens § 55 altså blot er en almindelig regulering af ejendomsrettens grænser, og således erstatningsfrit i forhold til skov ejeren.

Selvom stien udlægges til offentlig sti, må det antages, at ejeren af skoven bevarer sin ret til i henhold til § 55, stk. 9 at begære skoven overtaget af staten, såfremt almenhedens færdsel og ophold på stien vil medføre væsentlige gener for ham, hvorimod han vil være afskåret fra at anmode om fredningsnævnets tilladelse til, at skoven helt eller delvis lukkes for almenheden i særlige tilfælde, jfr. § 55, stk. 5. For denne begrænsning i hans beføjelse efter § 55, må der mulig-

vis ydes ham en vis mindre compensation. Det må dog i denne forbindelse anføres, at bestemmelsen i § 55, stk. 5 er indføjet for bl.a. at yde en vis beskyttelse af skove af særlig zoologisk, botanisk eller anden interesse, og at bestemmelsen kun har fundet anvendelse i meget få tilfælde. Som eksempler kan nævnes lukning ud fra reservatmæssige betragtninger og lukning i afventning af forskellige naturvidenskabelige undersøgelser. Overfredningsnævnet har endvidere givet afslag til lukning af en skov, hvis ejer påberåbte sig forskellige gener, som følge af publikums almindelige adgang. Denne afgørelse indgik i øvrigt som led i den ovenfor nævnte dom U 72, side 189 Ø.

I den konkrete sag må det anses for tvivlsomt, om ejeren ville kunne have påberåbt sig § 55, stk. 5 og fået medhold deri, selvom stien ikke var blevet udlagt som offentlig sti. Sammenholdes denne betragtning med, at trafikken under alle omstændigheder antagelig kun vil forøges i stærkt begrænset omfang, kan det ikke antages, at ejeren vil kunne få en sådan "ulempeerstatning". Der kan i øvrigt henvises til overfredningsnævnets afgørelse citeret i "overfredningsnævnet orienterer" januar 1979 (nr. 70), hvoraf fremgår, at "overfredningsnævnet finder, at der ikke kan ydes erstatning i henhold til naturfredningsloven for selve det forhold, at offentlighedens ret til færdsel og ophold på den pågældende strækning (der var her tale om en kyststrækning) antagelig ville blive udnyttet i større omfang efter fredningens gennemførelse". Overfredningsnævnet bemærkede endvidere, at et areal til parkeringsplads kunne være eksproprieret af kommunen uden at ejerne af andre strandgrunde i den anledning kunne gøre krav på erstatning på ulemper som følge af øget publikumstilstrømning.

Da det fremgår af § 55, at almenhedens færdsel og ophold kun kan finde sted på eksisterende veje, hvilket vil sige de til enhver tid eksisterende veje, og nedlæggelse af veje ikke hindres ved loven, vil der eventuelt kunne rejses spørgsmål om erstatning for tab i anledning af, at ejeren ved fredningens fastlæggelse af den offentlige stis forløb mister retten til at nedlægge eller forlægge stien i forbindelse med den forstmæssige drift. En vurdering af et sådant eventuelt tab må afgøres konkret. Heri må indgå en vurdering af, om det er praktisk for ejeren at have denne skovvej i et andet forløb, og om der påføres ham driftstab ved ikke mere at have mulighed for en så-

dan ændring inden for skovområdet. I forbindelse med en sådan vurdering kan også indgå muligheden for i forbindelse med fredningen at indføre en bestemmelse, hvorefter den pågældende skovejjer evt. kan få tilladelse hos nævnet til at flytte stien, såfremt det vil være nødvendigt af hensyn til den forstmæssige drift".

Som anført foran omfattede den oprindelige fredningspåstand også rørsumpene kaldet Lundemosen. Imidlertid er mosen ved skøde lyst 15. april 1974 blevet erhvervet af Fugleværnsfonden, der ved landvæsenskommissionskendelse af 18. december 1978 har fået tilladelse til ved anlæg af en dæmning at foretage en sådan opstemning, at mosen påny kan overgå til vådområde. Nævnet, der var repræsenteret ved landvæsenskommissionens offentlige møde, har med tilfredshed bemærket, at den tilstand, som man oprindeligt har ønsket at opnå ved en fredning, nu er opnået på frivillig basis, således at fredning i hvert fald for tiden er overflødig. Skulle Fugleværnsfonden eventuelt senere ville afhænde mosen, vil der kunne rejses ny fredningssag. Den sti, der forbinder skoven Vestre Gulstav over matr. nr. 1-f Søndebro, Magleby sogn, er beliggende på Fugleværnsfondens område, og da stien må opfattes som en privat vej, der af ejeren vil kunne afspærres (hvilket er bekræftet af Sydlangelands kommune) vil det være nødvendigt for at sikre almenhedens adgang til Vestre Gulstav og videre gennem skoven at erhverve stien eller dog adgangsret.

Fugleværnsfonden har på forespørgsel i skrivelse af 12. marts 1979 erklæret sig indforstået med, at give offentligheden adgang til fods ad stien, men anser parkering ved skoven for uheldig. Hvis nævnet vil købe et lille trekantet areal nord for Gulstavvejen for at anlægge en mindre parkeringsplads, vil man nedlægge påstand om erstatning med 5.000 kr., senere forhøjet til 7.500 kr. - alt under forudsætning af, at alle udgifter herunder til indhegning og beplantning bekostes af køber.

Til Fredningsstyrelsens notat bemærkes, at offentligheden ikke som antaget allerede nu har en sikret ret til adgang til og gennem skoven ad den nævnte sti, idet ejeren, Fugleværnsfonden, må være beføjet til, når som helst at afspærre stien for andre end skovejeren. Der er adgang til skoven ad stranden; men passage langs stranden og derfra ad stien gennem skoven har kun teoretisk betydning.

Nævnets beslutning:

Ad. Østre Gulstav, Matr. nr. 1^h Søndebro, Magleby.

1) Ca. 50 m regnet fra skræntoverkant som vist på vedlagte rids, fredes, således at det ikke skal være tilladt at fælde eller beskære det inden for dette område voksende egekrat eller anden plantevækst - bortset fra anlæg af en sti, jfr. neden for - eller i det hele at ændre bevoksningens karakter. Udgåede træer kan dog fjernes, og selvsåede træer af andre sorter end de nu voksende, som kan true områdets særpræg, kan fjernes i samråd med statsskovvæsenet, som også kan udføre disse arbejder, såfremt ejeren ikke selv ønsker at foretage dem.

Skovejeren gennemfører den sti for fodgængere, som allerede nu findes gennem en del af strækningen, som smal natursti alene ved rydning af underbevoksning fra parkeringspladsen ved Dovns Klint til det åbne areal ved Keldsnor. Skovens renholdelse sker ved skovejerens foranstaltning.

2) Den mellem Gulstavvejen og skoven Vestre Gulstav på den nordlige del af matr. nr. 1-f Søndebro, Magleby sogn gående sti udlægges som offentlig vej for færdsel til fods.

Et trekantet areal stort 2.048 m² nord for Gulstavvejen erhverves ved ekspropriation af staten og overdrages uden vederlag til Sydlangelands kommune, der forpligter sig til at vedligeholde arealet og påtage sig tømning af affaldsposer.

3) Af skoven Vestre Gulstav matr. nr. 1-g Søndebro, Magleby sogn foretages fredning af parcellen litra 16-b, således at dens karakter af stævningsskov (gærdselsskov) bevares. Skovdriften skal foregå på den måde, at ca. 1/3 af bevoksningen afdrives hvert 6-7 år alternerende. Ingen ny indplantning må finde sted, men den naturlige opvækst skal ske uforstyrret. Veje ud over primitive skovveje til bortskaffelse af det afhuggede materiale må ikke anlægges. Anlæg af grøfter eller i det hele enhver terrænændring må ikke finde sted, bygninger og master må ikke opføres. Afskovningen finder sted ved Statsskovvæsenets foranstaltning og under dets ledelse, men i samarbejde med skovejeren. Det afhuggede materiale tilfalder skovejeren til fri anvendelse. Ejerens eventuelle medvirken i hugstbehandlingen vil blive af praktisk art og skal foregå for statsskovvæsenets regning.

Statsskovvæsenet kan dog uden for den nævnte omdrift træffe foranstaltninger til borthugst af uønskede selvsåede træsorter, såsom nåletræer, ahorn og lignende, der må antages at ville ødelægge skovens karakter af traditionel stævningsskov.

4) Den bestående sti gennem skoven Vestre Gulstav 1^g, Søndebro, Magleby, skal være åben for adgang til fods; den kan ikke omlægges og dens forløb ikke ændres, således at den ikke længe vil udmunde i den fornævnte sti over matr. nr. 1-f Søndebro, jfr. dog naturfredningslovens §§ 34 og 34a. Det er tilladt at sætte led med stente, gennemgangsmølle eller lignende ved skovbrynene.

Erstatningsspørgsmål:

Ad 1) Østre Gulstav, matr. 1^h Søndebro, Magleby.

Der tillægges godsejer Preben greve Ahlefeldt-Laurvig, Tranekær til anlæg af sti, kapitaliseret vedligeholdelse af samme og terrænet omkring den og for ulemper i erstatning 15.000 kr.

Ad 2) Matr. nr. 1-f, Søndebro, Magleby.

Der tillægges Fugleværnsfonden for udlæg af nuværende stiforbindelse som offentlig gangsti, som ulempeerstatning og for afståelse af areal til parkeringsplads i alt 7.500 kr.

Omkostningerne ved arealets udstykning og erhvervelse samt indretning bæres af det offentlige som fredningsudgift.

Ad 3) Vestre Gulstav.

For ulemper ved den særlige driftsform på skovlod nr. 16b af 1^g, Søndebro, Magleby, tillægges der godsejer Preben greve Ahlefeldt-Laurvig, Tranekær, 10.000 kr.

Ad 4) Stiforbindelse offentlig.

For udlæg af sti gennem hele Vestre Gulstav og forbud mod at nedlægge eller omlægge dens løb tillægges der Preben greve Ahlefeldt-Laurvig, Tranekær, 10.000 kr.

Der tillægges endvidere grev Ahlefeldt-Laurvig til dækning af udgifter til konsulentbistand 7.500 kr.

Samlet erstatning til Preben greve

Ahlefeldt-Laurvig 42.500 kr.

Til Fugleværnsfonden 7.500 kr.

Erstatningsbeløbene forrentes i medfør af naturfredningslovens § 21, stk. 4 med 1% over Nationalbankens officielle diskonto fra kendelsens dato til betaling sker.

Fredningsnævnets afgørelse kan inden 4 uger i overensstemmelse med reglerne i naturfredningslovens § 24, jfr. § 22 indbringes for Overfredningsnævnet, Amaliegade 13, 1256 København K., d.v.s. af blandt andet ejere, primær- og amtskommunen, Fredningsstyrelsen, Danmarks Naturfredningsforening m.fl.

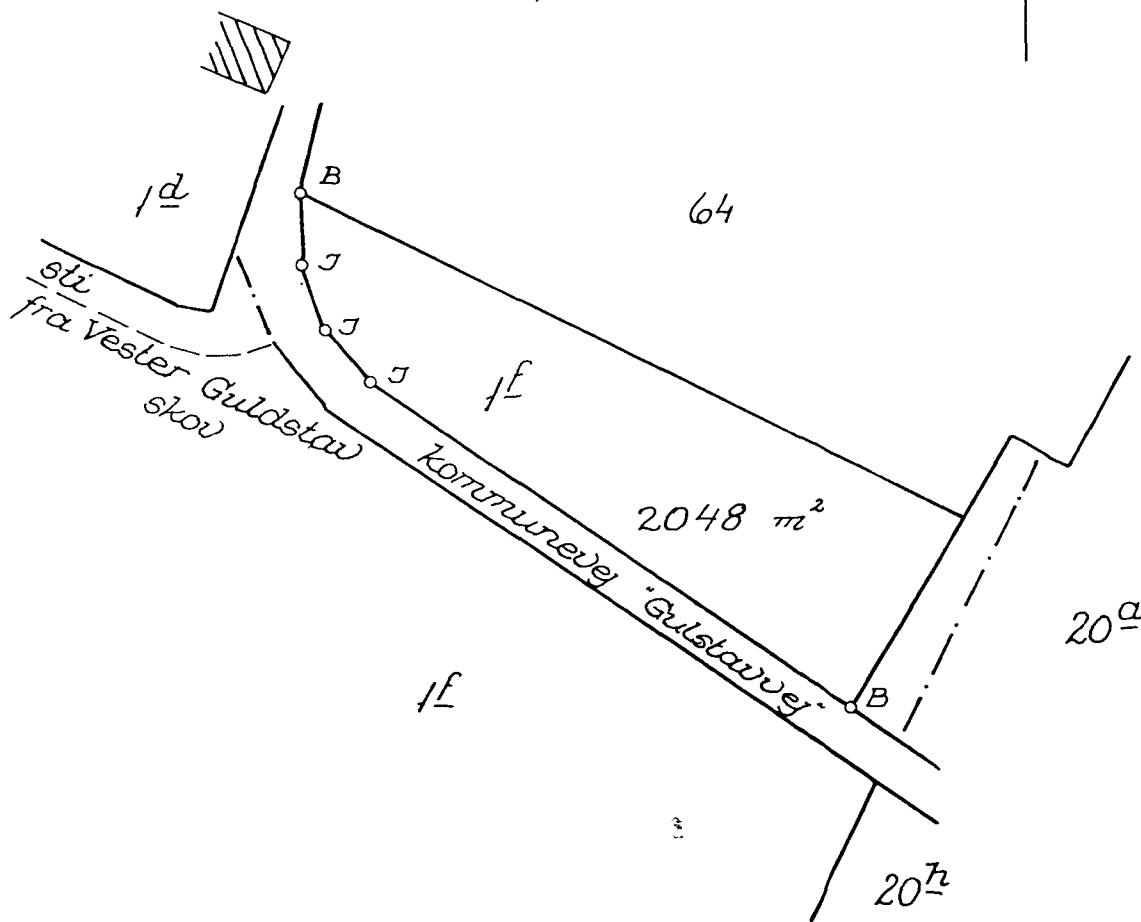
Fredningsnævnet for Fyns amts sydlige fredningskreds d. 28/5-80.

Jul. Paulsen Hans Larsen Ole Jensen
Afskriftens rigtighed bekræftes.

Justitministeriets genpartskalender Til kort

signaturforklaring:

B betonskelpæl
J jernrør med skeltegr

Del af matr.nr. 1f mfl

Søndenbro by

Magleby

udferdiget dec. 1979 til brug ved fredningsag.

1:1000

j.nr 4614.

J. Niid. Christensen
Landinspektør.

At denne kort-genpart er nøjagtig genpart af den rigtige k... vedrørende ejendommen(e)

mtr. nr.

attesteres herved.

19

Navn

d.

KORT>

Justitsministeriets genpartskartlæring. Til kort.

At denne kort-genpart er nøjagtig genpart af det originale kort vedrørende ejendommen(e)

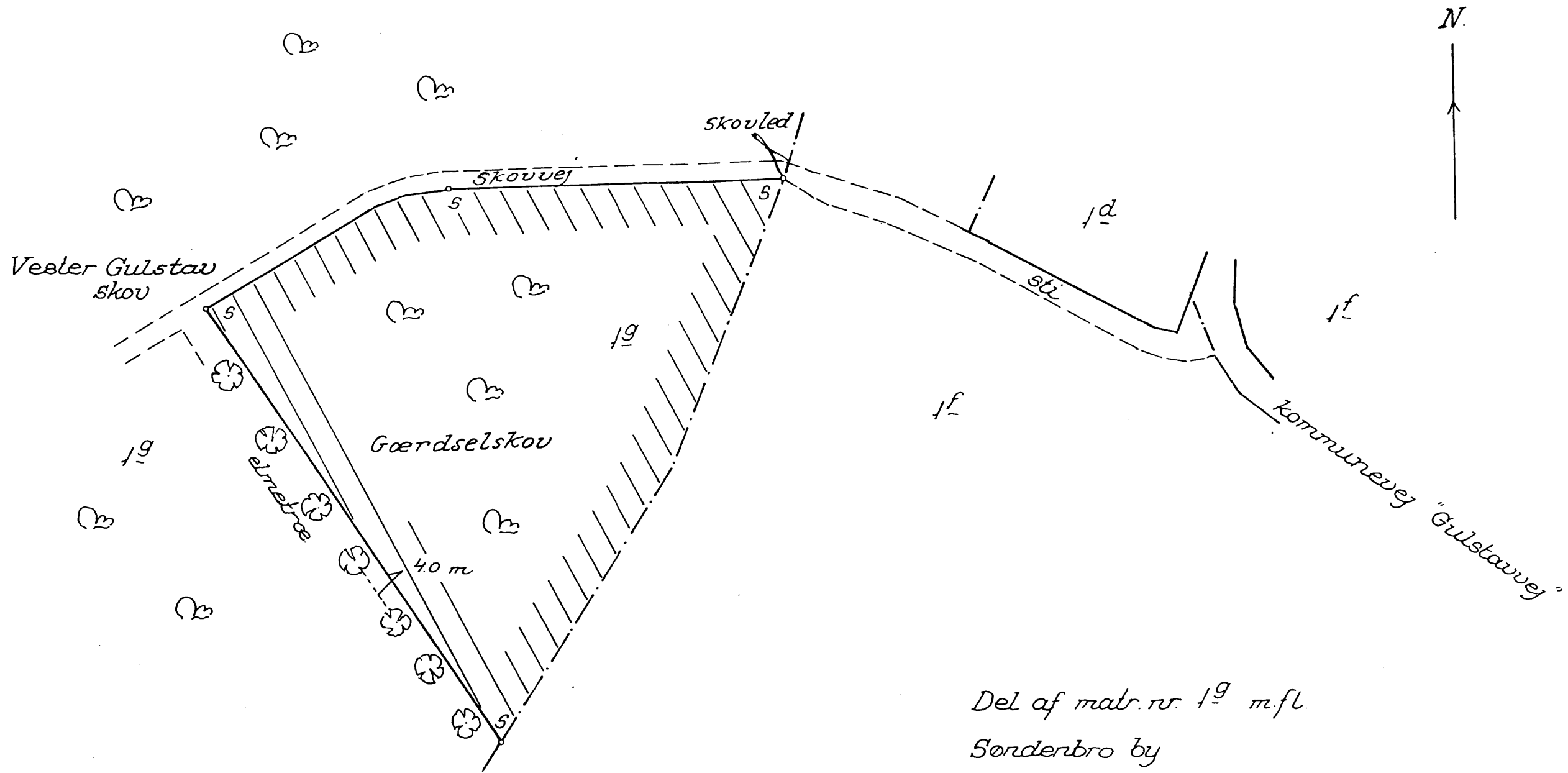
mtr. nr.

attesteres herved.

d.

19

Navn:

signaturforklaring:

s : servitutster

fredningsgrænse

Del af matr. nr. 1⁹ m.fl.

Sønderbro by

Magleby

udfærdiget dec. 1979 til brug ved fredningssag.

1:1000

J. nr. 4614.

Kind. P. P. P.
Landinspektør.

Del af matr. nr. 1^h m.fl.

Sønderbro by

Magleby

udfærdiget d. 29. 12. 1979 til brug ved fredningssag

1:1000

J.nr. 4614

Niels Prinsmose
Landinspektør

20^a

1/2

Øster Gulstav skov

Kommunevej
"Gulstavvej"

Parkeringsplads

strandbred

Langelands bælt

E G E K R A T

signaturforklaring:
s : servitutsten
 fredningsgrænse

At denne kort-genpart er nøjagtig genpart af det originale kort vedrørende ejendommen(e)

Justitsministeriets genpartskalender, T.1 kort.
mtr. nr.
attesteres herved.
Navn: